

[Økonomiministeren]

sel og udbud, der reduceres med samme størrelse.

Men i det omfang man udvider det støtte- de byggeri – og det er det, regeringen foreslår, for hele manøvre går jo ud på at sætte mere byggeri og dermed mere beskæftigelse i gang – vil beskæftigelsen i byggefagene stige og arbejdsløsheden falde. Så vil den årsag til underskud på statsbudgettet, der nødvendiggør salg af statsobligationer, blive formindsket eller falde bort for det beløbs vedkommende, og derfor vil det også passe, at den efterspørgsel, der skulle rettes mod disse obligationer, forsvinder, fordi det udbud altså også forsvinder, svarende til at man sparer arbejdsløshedsunderstøttelse. Vi går endvidere ud fra, at det også vil give afledede virkninger, nemlig at hjælpeindustrierne, dem der leverer materialerne til byggeriet, vil komme i gang igen, så der også derigennem kommer mere beskæftigelse, altså at det får en sneboldvirkning og derfor fører til større besparelser på arbejdsløshedsbudgettet end den umiddelbare virkning.

Jeg synes, det er lidt trist, at man er så negativ fra samtlige partiers side, bortset fra det radikale parti og SF. Det er selvfølgelig nok for socialdemokratiet til at få flertal for at gennemføre forslaget, og det er jo det vigtige. Men det er noget ejendommeligt, synes jeg, at borgerlige partier, som ellers siger, at de vil spare på de offentlige budgetter, og at man skal gøre noget for at bekæmpe arbejdsløsheden, afviser et sådant konstruktivt forslag som dette.

Vi siger ikke, at det løser alle problemerne, men det er i alt fald noget, der med garanti vil give mere beskæftigelse og derfor spare noget på statsbudgettet. Det er næsten det eneste konkrete, man overhovedet med sikkerhed kan sige det om. Der er ikke mange af de forslag, som er kommet fra anden side, om hvilke man kan sige så meget positivt.

Men som sagt er der stor interesse for indeksobligationerne hos de institutionelle investorer, om hvem vi forventer, at de vil aftage en væsentlig del, ligesom vi forventer, at private vil efterspørge obligationerne i ret stort omfang.

Boligministeren (Erling Olsen):

Efter at økonomiministeren har svaret på det mere generelle, og i forventning om, at landbrugsministeren vil svare på det mere landbrugsprægede, skal jeg holde mig til nogle ganske få boligproblemer, idet der under debatten er rejst en række spørgsmål, som vi meget gerne vil besvare og uddybe nærmere under udvalgsbehandlingen.

Et af de centrale problemer var, hvorledes man vil sikre den efterfølgende finansiering. Dertil må man sige, at det er et problem, vi allerede fik, da vi ved realkreditbelåning gik op til 80 pct. Så er vi deroppe, hvor man også ved traditionelle lån må se i øjnene, at det er svært at få private pantebrevne ovenpå. Derfor er det nødvendigt for os at tilstræbe et nyt boligfinansieringsmønster også for den yderste del.

Her har vi i samarbejde med banker og sparekasser udviklet en række bygge-sparelånordninger, som i fremtiden vil blive det normale. De virker typisk på den måde, at et menneske går hen til sin sparekasse eller bank og siger: Jeg vil gerne bo i et hus af den og den art; det koster så og så meget, og så siger sparekassen eller banken: ja det er altså den ydelse, du skal sidde for. Hvad sidder du for nu? Vil du indbetale forskellen på en særlig konto i f.eks. 12 måneder, så ser vi, hvordan det går? Hvis det går godt, okay, så låner vi dig, så du kan komme ind i det. Netop hvor det drejer sig om indeksslån, hvor man ikke kan regne med, at inflationen betaler ens gæld – man stilles jo ved indeksslån præcis, som om der overhovedet ingen inflation var – er det vigtigt, at man får sin situation vurderet og kommer ud af mange af de pantebrevsulykker, der er sket, og får et normalt godt kundeforhold til en bank eller en sparekasse, der hjælper med vurdering af det.

Så blev der også spurgt om, hvad de stakels mennesker skal gøre, som, når de er 40-50 år, får et indeksslån, der løber 25 år; hvad så, når de bliver ældre? Problemet er, at ingen med normale indkomster i dag har råd til at købe et nybygget hus med traditionelle lån. Nu får de altså en chance for det, og i øvrigt falder ydelserne jo år for år, fordi det er serielån, hvor man har ret store afdrag – 4 pct. af hovedstolen reelt om året – og det skulle hjælpe noget. Vi har drøftet problemet med reallønsgaranti, og vi kommer til at vende tilbage til det i udvalget for ejerboliger, som hr. Kalnæs var inde på, men vi er altså